

جلیلی با وجود
فعالیت‌های
متعدد رسانه‌ای
و میدانی در
ایام تبلیغات،
چند روز مانده تا
۲۸ خردادماه، با
انتشار بیانیه‌ای
رسماً به نفع
یار گفتمانی
خود، سید
ابراهیم رئیسی
از رقابت‌ها کنار
رفت. پس از
این بیانیه نیز،
آیت‌الله رئیسی
با صدور بیانیه
تقدیر، بر ضرورت
پوشاندن جامه
عمل به شعار
جهش ایران که
شعار انتخاباتی
جلیلی بود، تأکید
کرد.

آن انتخابات به نفع رئیسی کناره‌گیری کرد. او با کسب ۱۶ میلیون، پس از حسن روحانی نفر دوم شد. کسب این میزان آرا برای ابراهیم رئیسی در اولین حضورش در انتخابات ریاست جمهوری، آنقدری قابل توجه بود که از همان زمان رئیسی را به عنوان گزینه ریاست جمهوری ۴ سال بعد مطرح کنند. رئیسی همزمان با نامنویسی در انتخابات ۱۴۰۰، ریاست قوه قضائیه ایران را هم بر عهده داشت. عملکرد مورد رضایت وی در تحول آستان قدس رضوی به نفع مردم، توجه به محرومان و قاطعیت در برخورد با مفسدان در طول مسئولیت قوه قضائیه، وی را به شانس اول پیروزی در آن دوره انتخابات تبدیل کرده بود.

عبدالنصر همتی ۶۴ ساله و متولد کبودرآهنگ، اقتصاددان و از مدیرانی است که در دولت اکبر هاشمی رفسنجانی وارد ساختار قدرت شد. او در دوران حسن روحانی به سمت ریاست بانک مرکزی رسید و امیدوار بود با تکیه بر فضا سازی رسانه‌ای بتواند رأی خوبی به دست آورد. او در کنار محسن مهرعلیزاده زاده از جمله کاندیداهای اصلاح طلب محسوب می‌شدند و در مناظرات تلویزیونی علیه ابراهیم رئیسی برنامه مشترک اجرا کردند. سیدامیرحسین قاضی زاده هاشمی کاندیدی ۵۰ ساله و جوان ترین نامزد حاضر در رقابت های سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری بود. او پزشکی و متخصص گوش و حلق و بینی است. قاضی زاده از مجلس هشتم شورای اسلامی تا زمان انتخابات، در کسوت نماینده مردم مشهد در ساختمان سبز بهارستان حضور داشت. او در برهه‌ای سخنگوی جبهه پایداری بود اما مدتی بعد، از این تشکیلات خارج شد. قاضی زاده در مجلس دهم به عضویت هیات رئیسه مجلس درآمد و در مجلس یازدهم، نیز با رأی نمایندگان مجلس به عنوان نایب رئیس اول انتخاب شد.

تبلیغات و گردونه جلب آرا

تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری سیزدهم از روز ۷ خردادماه آغاز شد. در شرایط کرونایی گرچه کمتر خبری از ستادهای کاندیداها در سطح شهر بخصوص شهرهای بزرگ بود، اما صداوسیما با برنامه‌هایی که برای هر یک از این کاندیداها تهیه کرد، جای خالی همه آنها را پر کرد. از مناظرات گرفته تا تمامی برنامه‌های رادیو تلویزیونی، تک تک هفت کاندیدا برنامه‌های خود را اعلام کردند.

جلیلی؛ جهاد بزرگ، جهش ایران

سعید جلیلی نامزد انتخابات ریاست جمهوری که در سال‌های گذشته با سفرهای استانی متعدد و برگزاری نشست‌های تخصصی تحت عنوان «دولت سایه» با ارائه نقدهای جدی به عملکرد حسن روحانی و کابینه وی، همواره مورد توجه رسانه‌ها قرار می‌گرفت، در آستانه انتخابات اعلام

بوریس را به سمت تولید و سرمایه‌گذاری هدایت کنیم دوطرفه است؛ تولید ایران باید پرجاذبه، بازدهی و سوددهی بالا داشته باشد، لذا ایجاد جاذبه در تولید ملی اولین برنامه من خواهد بود.» دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام با تأکید بر تأثیر توسعه صادرات در افزایش بازدهی تولید ملی، درباره FATF که یکی از مهم‌ترین بحث‌های آن روزهای کشور بود هم وعده داد و گفت: پرونده FATF در مجمع تشخیص مصلحت نظام باز است و اگر دولت من روی کار بیاید، به طور جدی ابهامات FATF را در داخل و خارج از کشور و در دبیرخانه دنبال می‌کنیم. محسن رضایی وعده جنجالی دیگری را هم داد و گفت: «با رأی قاطع شما و تشکیل دولت اقدام و تحول، یارانه به مبلغ چهارصد و پنجاه هزار تومان ماهانه برای هر فرد، به چهل میلیون ایرانی - که درآمد کمتری دارند - واریز خواهیم کرد.»

رئیس؛ مردم دار، عدالت خواه

رئیس که ریاست قوه قضائیه را برعهده داشت، در تبلیغات انتخاباتی خود دست روی نقطه مهمی گذاشت که طی سال‌های گذشته به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مردم تبدیل شده بود. فساد مهم‌ترین چیزی بود که او در دوران ریاست خود بر دستگاه قضا با آن برخورد کرد و از همین رو مهم‌ترین برنامه‌های انتخاباتی اش هم حول همین محور می‌چرخید. او با ورود خود به انتخابات اعلام کرد: «من در قوه قضائیه جلسات پی‌درپی را با مسئولان بانکی داشتم و تلاش‌های فراوانی برای اصلاح وضع موجود کردم اما این اقدامات کافی نیست. باید در سرمنشأ، ریشه فساد را بشکافیم و من برای انجام این مأموریت بزرگ وارد صحنه شده‌ام.» او کشور را «نیازمند یک خیزش عمومی و اجتماعی برای برپایی ایران قوی دانست که این خیزش نیاز به هم‌پیمانی یک دولت مردمی با نیروهای مولد کشور دارد.» از مهم‌ترین نقاط برجسته و وجه قابل تمایز رئیسی نسبت به همه کاندیداها دیگر، ارتباط گسترده وی با بدنه مردم بود.

رئیس با تکیه بر راهبرد مردم‌داری، چه در ارائه مواضع سیاسی و اقتصادی بود چه در رفتار عملی خود توانسته بود تا پیش از انتخابات افکار عمومی را به خود جلب کند و از این حیث، در روزهای تبلیغات نیز پربازدیدترین اخبار را در میان سایت و شبکه‌های اجتماعی مختلف به خود اختصاص می‌داد.

همتی؛ بدون حامی، بانی وضع موجود

عبدالنصر همتی کاندیدی اصلاح طلب این انتخابات هم که اقتصاددان بود، با وعده‌های اقتصادی خود توانست اندکی از طرفداران اصلاحات را مجاب به حمایت از خود کند. او با توجه به حساسیت جامعه به نظام اقتصادی و نیازهای مرتبط با اصلاح آن، وعده‌های زیادی را مطرح کرد اما به دلیل آنکه خود یکی از بنیان وضع موجود بود، نتوانست افکار عمومی را متقاعد سازد. از جمله می‌توان به اجرای برنامه‌های ویژه برای پرداخت یارانه‌ها، دیپلماسی فعال با شرق و غرب دنیا با تمرکز بر فعالیت‌های اقتصادی، نابودی فقر تا ۴ سال آینده، تک‌رقمی شدن نرخ تورم، مثبت کردن رشد اقتصادی، توجه به معیشت کارگران یاد کرد که در تمام برنامه‌های انتخاباتی خود بر اجرایی کردن آنها در صورت رسیدن به کرسی ریاست جمهوری تأکید داشت که یادآور وعده‌هایی بود که پیش از این حسن روحانی و اسحاق جهانگیری در انتخابات‌های ۹۲ و ۹۶ به مردم دادند. همتی همچنین در وعده وعیدهای دیگری از جنس حمایت از زنان، متفاوت‌تر از باقی کاندیداها بود و از این طریق آرای بیشتری تصاحب کرد؛ او اعلام کرد: هرچایی که امکانش باشد برای مدیریت از زنان استفاده می‌کنم. لیاقت خانم‌ها بعضاً از خیلی آقایان بیشتر است.

مهرعلیزاده؛ بی‌هدف، بی‌برنامه

محسن مهرعلیزاده از دیگر کاندیدی اصلاح طلب انتخابات ریاست جمهوری هم وعده‌هایی داد که غیرکارشناسی